

handlingen af data i forbindelse med videregivelse af oplysninger til et andet medlemsland. Personoplysninger må af den modtagende myndighed kun benyttes til at forebygge og efterforske overtrædelser af nationale toldbestemmelser, samt for at forfølge og straffe overtrædelser af EF-toldbestemmelser og nationale toldbestemmelser. Det videregivende medlemslands myndighed skal påse, at oplysningerne er korrekte og ajourførte. I øvrigt har en person ret til at modtage oplysning om hvilke oplysninger, der er videregivet om den pågældende, i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det medlemsland, på hvis område der anmodes om oplysninger.

Det kan bemærkes, at edb-baseret udveksling af oplysninger mellem medlemslandene med henblik på bekæmpelse af toldovertrædelser vil ske ved det såkaldte toldinformationssystem. Bestemmelserne om toldinformationssystemet, herunder bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, er indeholdt i konventionen af 26. juli 1995 om brug af informationsteknologi på toldområdet (CIS-konventionen). Toldinformationssystemet i CIS-konventionen anses som et nationalt dataregister, der er underlagt databestemmelser.

3.7. Fortolkning af konventionen (konventionens afsnit VI)

Afsnittet indeholder en bestemmelse - artikel 26 - om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence. Det er fastsat, at Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemslandene vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af Napoli II-konventionen.

Endvidere har Domstolen kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemslandene og Kommissionen vedrørende fortolkningen og anvendelsen af Napoli II-konventionen.

Endelig kan Domstolen afgøre præjudicielle spørgsmål, hvis medlemslandet accepterer det i en erklæring (art. 26, stk. 4). I forbindelse med erklæringen skal medlemslandet angive, om retten til forelæggelse for Domstolen skal tilkomme alle nationale retsinstanser eller alene retsinstanser, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale system.

Danmark vil - som i forbindelse med tiltrædelsen af Europol-konventionen - afgive en erklæring om, at alle danske retsinstanser er berettiget til, men ikke forpligtet til, at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af konventionen, når den pågældende ret skønner,

at en afgørelse er nødvendig, før den afsiger en dom (artikel 26, stk. 5, litra b)).

3.8. Gennemførelsesbestemmelser og afsluttende bestemmelser (konventionens afsnit VII)

Afsnit VII (artikel 27-35) indeholder en række generelle bestemmelser vedrørende konventionen og dens ikrafttrædelse. Der er i artikel 27 en bestemmelse om fortrolighed, hvorefter toldmyndighederne skal tage hensyn til behovet for hemmeligholdelse af forundersøgelsen og derfor kan fastsætte betingelser for anvendelsen af oplysninger, som de videregiver til et andet medlemsland. Det er endvidere fastsat i artikel 28, at medlemslandene ikke er forpligtet til at yde hindrende bistand, såfremt dette vil være til skade for det pågældende lands offentlige orden eller andre væsentlige interesser, eller når omfanget af den aktion, der anmodes om, især i forbindelse med de særlige former for samarbejde i henhold til afsnit IV, helt klart står i misforhold til grovheden af den formodede overtrædelse.

Efter artikel 29 skal der normalt ikke gives godtgørelse af udgifter, der påløber under gennemførelsen af denne konvention.

Det følger af artikel 30 om forbehold, at forpligtelser i henhold til andre aftaler og navnlig i henhold til Schengen-konventionen ikke berøres af Napoli II-konventionen. Dette indebærer, at de medlemslande, der deltager i Schengen-samarbejdet ikke kan undgå mere bindende forpligtelser i henhold til Schengen-konventionen ved at indgå mindre bindende forpligtelser i henhold til Napoli II-konventionen.

I henhold til artikel 31 finder konventionen anvendelse på Fællesskabets toldområde. Det indebærer bl.a., at Færøerne og Grønland ikke er omfattet af konventionen. I artikel 32 om konventionens ikrafttræden fastsættes, at konventionen træder i kraft 90 dage efter, at det sidste af medlemslandene har foretaget ratifikation om afslutningen af de procedurer, der kræves for en vedtagelse af konventionen. Indtil konventionen træder i kraft, kan medlemslandene - i forbindelse med meddelelsen til Rådssekretariatet eller senere - erklære, at konventionen finder anvendelse i deres forbindelser med de medlemslande, der har afgivet samme erklæring. Danmark vil afgive en sådan erklæring om midlertidig anvendelse af konventionen. Konventionen finder kun anvendelse på begæringer, der fremsættes efter dens ikrafttræden eller efter dens anvendelse i forbindelserne mellem det bistandsøgte medlemsland og det bistandsøgende medlemsland.